

ABSTRAKT

Právo na sexuální výchovu patří mezi práva na informace a vzdělání a je tak součástí lidských práv. Sexualita se týká všech a je důležitou součástí lidského života již od narození. Přesto však sexuální výchova není ve školách prioritou. Cílem této práce bylo prozkoumat zkušenosti učitelů, kteří působí zároveň jako metodici prevence, v oblasti sexuální výchovy a zjistit, jakou formu má sexuální výchova na vybraných základních školách. Výzkumu se zúčastnilo sedm respondentů ze základních škol ve venkovských oblastech Středočeského kraje. Ke sběru dat jsem využila polostrukturovaných rozhovorů a data jsem následně analyzovala pomocí tematické analýzy. Z dat vyplývá, že poskytovaná sexuální výchova je nekonzistentní a nestrukturovaná. Vyučující často neznají aktuální přístupy k sexuální výchově, které vycházejí z novodobých výzkumů a žákům tak nejsou poskytovány vhodné informace. Velmi často sexuální výchova nesplňovala zásady efektivní primární prevence, soustředila se pouze na kognitivní složku změny postojů, či afektivní složku – strach, případně neprezentovala žákům dostatečně pozitivní aspekty sexuality. V případě, že by školy dbaly na kvalitní výuku sexuální výchovy, vyučující získávali nutnou podporu a vzdělávání v oblasti a měli by možnost předat žákům kontakty na návazné odborné služby, je možné, že by poskytovaná sexuální výchova směřovala k více inkluzivní a ucelené sexuální výchově a vyučující měli větší zájem o její výuku.

KLÍČOVÁ SLOVA: sexuální výchova, vyučující, postoje, sexualita, tematická analýza, genderové nerovnosti, inkluzivita